

Missa de beatificació, ahir al matí a la catedral de Santa Maria. FOTO: JOAN REVILLAS

Religió

La catedral de Tortosa acull la beatificació de quatre sacerdots operaris

Més de 500 persones participen en els actes del cap de setmana, entre els quals hi ha 20 bisbes i 60 seminaristes d'arreu de la península

M. MILLÁN
TORTOSA

La catedral de Santa Maria es va omplir ahir de gom a gom, en el que era el primer acte de beatificació que acollia el temple. En concret, els Sacerdots Operaris Diocesans van escollir la ciutat per a beatificar els quatre darrers sacerdots dels «30 màrtirs» morts durant la Guerra Civil que pertanyien a la germandat. Els quatre sacerdots que ja són beats exercien de formadors en seminaris quan van morir. Un d'ells és Manuel Galcerà Vidallet, natural de Caseres (Terra Alta). Va morir a Ibros (Jaén) el 3 de setembre del 1936, amb 59 anys. Els altres tres beats són Francisco Cástor Sojo López i Aquilino Pastor Camberos, tots dos nascuts en poblacions de la província de Cáceres i morts també el 1936; i Millán Garde Serrano, originari de Vara del Rey (Conca) i que va morir el 1938.

En la missa celebrada ahir al matí, presidida pel cardenal Marcello Semeraro, Prefecte de la Congregació per les Causes dels

Els assistents a la missa, presidida pel cardenal Marcello Semeraro. FOTO: JOAN REVILLAS

Sants, hi van assistir familiars dels beats. Entre els més de 500 pelegrins que han arribat a la ciutat, en la missa van prendre part també una vintena de cardenals i bisbes, així com una seixantena de seminaristes d'arreu d'Espanya i Portugal.

La Germandat dels Sacerdots Operaris Diocesans ha escollit

Tortosa en ser la ciutat del seu fundador, el també beat Mossèn Manuel Domingo i Sol. A l'església de la Reparació descansen les seves restes i de molts dels sacerdots operaris beatificats.

Els actes continuen fins demà dilluns 1 de novembre, amb trobades, exposicions i actuacions en diferents punts de Tortosa.

Dos dels beats, amb lligams a la Terra Alta

L'apunt

La història. Assassinats durant la Guerra Civil Espanyola

Anton Monner
Cronista de Gandesa

Quatre sacerdots operaris de La Hermandad de Sacerdots Operarios Diocesanos que van ser assassinats durant la Guerra Civil Espanyola han estat beatificats a la catedral de Tortosa, aquest cap de setmana, en una sèrie d'actes que duren tres dies. Dos d'aquests eclesiàstics estan lligats a la Terra Alta. Un era fill de Caseres (Terra Alta i diòcesi de Tortosa), Manuel Galcerà Vidallet i l'altre, Mn. Millán Garde Serrano, fill de Vara del Rey, (província de Conca i de la mateixa diòcesi), que era germà de Joan Garde Serrano, mestre d'escola a Gandesa (Terra Alta), el qual deixà una gran empremta a aquesta ciutat, com a excel·lent pedagog i defensor aferrissat de l'ensenyament del català, malgrat ser castellano-parlant.

Mossèn Galcerà, segons em facilita l'investigador Miquel Villagrasa, estudiós de Caseres qui ha revisat i ha estudiat l'arxiu parroquial, nasqué i fou batejat en aquesta població el 8 de juliol del 1877. Va morir a Ibros (Jaén), el 3 de setembre del 1936. Els seus antecessors provenien de la veïna població de Corbera i el seu pare va exercir d'alcalde de Caseres, ben recordat per les millores que es van fer al municipi. Durant el seu mandat es van portar a cap obres ben significades, entre les quals destaca el canvi de la ubicació del cementiri que va ser benèfic l'any 1901.

Mossèn Garde va estudiar al seminari de Conca, i es va llicenciar en Dret Canònic a Toledo, l'any 1903. Va ser prefecte del seminari de Cuernavaca i posteriorment va ser destinat al seminari de Querétaro a Mèxic. En tornar a Espanya es va encarregar de la Secretaria d'Estudis de la Universitat de Valladolid. Va ser destinat a Astorga, a Plasència, a Lleó, i

en tots els seus destins es va distingir per la seva espiritualitat i amor a l'ensenyament. Va morir el 7 de juliol del 1938.

Mn. Garde va visitar sovint Gandesa on el seu germà, Joan Garde, exercia de mestre de l'escola de minyons. Aquest va arribar a Gandesa l'any 1925, es va casar amb Pia Vidal Monné, gandesana de bona estirp, i va tenir quatre fills, dues noies, Conxa i Carme, i dos nois, Enric i Joan, tots ells ja morts. A Gandesa i a Barcelona hi viuen els seus nets. La seva trajectòria com a docent ha estat molt recordada per la seva dedicació i el bon record que va deixar entre els seus alumnes. Va exercir la docència com a director de

«Mossèn Galcerà era natural de Caseres, on el seu pare va ser alcalde, amb obres significades com el canvi d'ubicació del cementiri»

«Mossèn Millán Garde Serrano era germà d'un mestre de Gandesa i va visitar sovint la població de la Terra Alta»

l'escola de Gandesa. Va aconseguir fer construir un edifici de noves escoles i es va distingir per la defensa de l'ensenyament de català.

Va lluitar aferrissadament per aconseguir un institut d'ensenyament secundari, va sol·licitar reiteradament llibres a la Generalitat en català per repartir-los i fer-los estudiar entre els alumnes, als que instruïa visitant indrets significatius per fer-los comprendre millor la història, la instrucció i el coneixement. Morí l'any 1941, per la seva dedicació a l'ensenyament del català. Fou represaliat i ho pagà amb la seva vida pels maltractaments que va rebre.